

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

89 Ista beneficia re dispensare docebit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

DISTINCTIO LXXXIX.

Dominus a quoque sua auctoritate Episcopum bene esse praesumit, sed quodammodo futura distinctione argumenta sumuntur. In distinctione vero ecclesiastica hanc regulam observandam noveris, ut nudi quantamlibet exercitata persona duo firmi officia committat: neque facultibus vires ecclesiasticae gubernandas commitat.

C. L. q. Unde per duas non committantur officia.

Unde Gregorius I. scribit omnibus Episcopis.

Singulis b' ecclesiastici iuriis officia singulis quibus; personis singulatim committi jubemus. Sicut enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent: ita in ecclesia corpore secundum veridicam Pauli & fragmentam, in uno, sederneque spiritu, alii confunduntur et hoc officium, alii committuntur et illud: neque uni quantumlibet exercitata persona uno tempore duarum rerum officia committenda sint: quia si totum corpus est oculus, audiret? Sicut enim varietas membrorum per diversa officia, & robur corporis servat, & pulchritudinem reprobatur; ita varietas personarum per diversa nihil, omnis officia distribuit, & fortitudinem & venustatem sancte Dei ecclesiae maneficit. Et sicut indecorum est, ut in corpore humano alterum membrum alterius fungatur officio; ita innumerum nostrum, simileque tumultuum, si singula rerum ministeria personis totidem non fuerint distributa.

2. q. Gregorius I. Capitulo a collectoriis ita citatur, quod fini verbaculorum epistola B. Gregorii. Veram a Joanne diaconi lib. 2. vix epistola sancti Pontificis, non. 14. scriberetur. Singula ecclesiastici iuriis officia singulis quibusq; personis singulatim committi debere dicebat; aferens, quia sicut in uno, &c. Ex exactiori nomina sunt enunciata.

C. II. q. Quilibet Episcopus vicedominum & acommodo habeat.

Item Gregorius Annos subditos,

lib. 9. epist. 66.

2. Volumus, & ut frater noster Paschafius, & vicedomini ministrum sibi ordinem, & maiorem dominum: quatenus posse vel hospitibus superventibus, vel causis, que evenient, idoneus, & paratus existere. Si vero & negligenter eius prospicis, & ea, quae diximus, implice differenter; omnis clerus ejus adhuc debet, ut communione ipsi eligant, quorum personae ad ea, quae prædictimus, valent ordinari.

Hinc 1. obligi potest archidiaconum electiorem a cuncto clero, si Episcopus negligens vel differens fuerit, canonice fieri possit. Officium vicedominum est. Episcopum digne.

3. q. Hinc] Verba haec sive ad vers. officium, absunt a posteriori sententiis exemplaribus.

C. III. q. Quod sit officium vicedominis.

Unde Gregorius Clementem patricie, lib. 1. epist. 11. pof. adit.

D'la cum et vero Anacolitum, quem ad nos dirigunt popositi, non nos facere non posse, causa magis modus, quam rigoris auferitis fecit. Vicedominus enim cum constitutus, cuius arbitrio Episcopum committimus disponendum.

C. IV. q. De eodem.

Hinc concilio Chalcedonensi, c. 26. Via f' in quibusdam ecclesiis, sicut ad nos pervenit, fine octavo Episcopi res ecclesiasticas tra-

cent, placuit omnes ecclesiastis habentes Episcopos etiam economum habere de proprio clero, qui gubernet ecclesia res cum arbitrio sui Episcopi: ut non sine testimonio sit gubernatio ipsarum rerum ecclesiasticarum, & ex hoc eveniat res ejusdem ecclesie dispergi, & sacerdotali dignitati obrectate generetur. Si vero quis hoc non observaverit, divinis subiaceat regulis.

q. Hic ideo canit referat infra 26. quod. 7. c. quoniam in quibusdam, ex veritate Dionysii. Hic enim est ex prisa, qua ex his in collectione fidet.

C. V. q. Secularibus viris res ecclesiasticas non committantur.

Item Gregorius Januarius Carthaginensis Episcopo, lib. 7. epist. 66.

Iudicatum a' est nobis, quod laicos quibusdam curam vestri patrimonii committitis, b' qui postmodum in rusticorum vestitorum depradationibus, arque i fatigacionibus fuerint deprehensi, & reddereres, quas indecenter retinent habitas, quād fix ditionis, quippe vestre non sufficiunt curationi, postponant, vobisque despiciant auctum suorum reddere rationem. Quod si ita est, districte a vobis discuti convenient, atque inter eos, ecclaeque vestra rusticis causam examineat subtilius. Et quidquid in eis fuerit fraudis inventum, cum poena ligibus flatura reddere compellantur. De extero vero cavendum a fraternitate recta est, ne secularibus viris, atque non sub regula nostra degentibus, res ecclesiasticas committantur, sed probatis de vestro officio clericis. In quibus, si quid reperiatur poterit pravitatis ut in subditis, emendare quod illi citē gelidum fuerit, valeatis: quod a' videlicet apud vos habitus sui officium magis convenienter administrarentur, quam acuerint.

1. q. Atque fatigacionibus] In plerique manuscriptu legitur, atque ex fatigacionibus: in editissime epistolarum B. Gregorii, atque per hoc & fatigacionibus: in uno autem vetusto eundem epistolarum codice, atque per hoc ex fugationibus.

2. q. Quo videlicet] Apud B. Gregorium legitur, quod apud vos habitus sui officium commendet, quam exaserbit.

3. pars. Prepinqui etiam vel favore sibi conjuncti, ecclesiastica officia Episcopus committere non audet.

C. VI. q. Ecclesiastica officia non committat Episcopus propinquus, vel facilius.

comportu.

Unde in Tolerano concilio, 10. cap. 9. legitur.

D'Ecce omnis placet, & in præsentis tale refinare factum, & non esse de extero faciendum. Quiunque e' igitur pontificum deinceps autem quine proquinque, aut favore personae quibusunque sibi conjunctis talia luera & commendare tentaverit, ad suum nefandum præfumptions excludimus, & quod iustum fuerit, ab eo ceteri in rituum, & qui ordinaverit, annua excommunicatione subjecat. Quod vero ablati fortasse fuerint, ab eo, qui tulerit, reddantur in duplum.

Potuisse officia quae ita sunt distinguenda, & non unius personæ omnia committenda, ex auditoriarum Gregorii & Bonifacii pagi, datus intelligi, quod sic operari:

q. Caput hoc per se ipsum verbum legitur in epistola Bonifacii secundi ad Paulinam, & Gregorii primi ad Episcopum Gallicanum, l. 4. epis. 52. Sic quoq; in aliis epistolis B. Gregorii multo leguntur, que in corpora superiora Pontificis habentur.

C. VII. q. Gradum & ordinem distribuimus ecclesiasticam unitatem conservans.

A' hoc dispensationis & divine provisio gradus diversos, & ordines confundunt esse distinctos, utrum reverentiam minoris potioribus exhibent, & potiores

a. 1. Tim. 3. b. Polyc. l. 4. nr. 33. Ans. 1. 7. c. 10. lib. p. 6. c. 34. c. 1. Polyc. l. 4. nr. 22. Ans. 1. 6. c. 15. d. Episcopum.

e. Ans. lib. 7. c. 97. f. 16. q. 7. c. quoniam in quibusdam Ans. lib. 6. c. 14. Polyc. l. 4. nr. 22. Denuo lib. p. 49.

a. Ans. lib. 6. c. 46. b. committentes. orig. c. Nam quisquis. l.] orig. d. devincti. orig. e. ab loca. f. ab dispensatione.

minoribus dilectionem impenderent, vera. 4 concordia fieret, & ex diversitate contextio, & recte officiorum gereretur administratio singulorum. Neque enim universitas alia poterat ratione subfistere, nisi hujusmodi magnum eam differentie ordo servaret. Quia vero quæque creatura in una, eadem, qualitate b. gubernari, vel vivere non potest, coelestium militum exemplar nos induxit: quia dum sunt Angeli, & sunt Archangeli, i.e. que, quia non sunt aquales, sed in potestate & ordine (iuris nosfis) differt, c. ab altero.

DISTINCTIO XC.

PS **I**trigio, sive quaque prohibetur ordinari, qui sua potestate discordantes ad concordiam debet attrahere, qui oblationes difidantur prohibetur recipere, nequaque ligandi faciliter alio ad difidium debet provocare.

C. L. q. Clerici difidies dejectiar, vel revocentur ad concordiam.

Unde in concilio Carthaginensi quarto,

c. 19. legitur.

Difcordantes d. clericos Episcopos vel ratione, vel potestate ad concordiam trahat: inobedientes sy nodus per audiendum damnit.

C. II. q. Diffidantur fratrum, in ecclesia oblationum dona non recipiantur.

Item ex eodem, c. 50. & 94.

Oblations & diffidantur fratrum neque in factario, neque in gazophylaco recipiantur. Similiter. f. Dona eorum, qui pauperes oppriment, à sacerdotibus refundata sunt.

C. III. q. Extra ecclesiam esse probatur, qui pacem cum proximo non habet.

Item Cyriani de unitate ecclesie.

Neque g. ad Cain munera respexit Deus. Neque enim pacatum habere Deum poterat, qui cum fratratrice pacem per zelum discordiam non habebat. Quam si bigitum pacem promittunt inimici fratrum? qua lachrymia celebrare se credunt amuli sacerdotum? An secundum eis Christum, cum collecti fuerint, opinantur, qui extra Christi ecclesiam colliguntur? Tales etiam occisi in confessione nominis fuerint, macula ista, nec sanguine abluitur. Inexplicabilis, & gravis culpa discordia ne passione purgatur.

C. IV. q. Murmurantes a fratribus unitate ali-
enificantes.

Item ex octava synodo.

Alienus sic à fratribus unitate, qui murmurat, & opus eius absciat, qui murmurans extiterit: de qua Apostolus h. dicit. [Nec] murmuraveritis, scilicet quidam murmuraverunt, & perierunt ab exterminatore.] juxta 2 mensuram iug. operis peccator (quod in hac sententia Apostoli plenus declaratur) faceretis iudicio penitentie.

I libello B. Basilius de infinitis monachorum Regis interpretate (qui super Colonia cum regula B. Benedicti est impressus) cap. 42. in ultima refensione habetur prima pars huius capituli usque ad ver. absciat.

I q. Qui murmurans. Eiusdem libelli, cap. 50. penultima interrogatio sic habet. Si vero etiam quis murmurari propter eum, quæ erga eum sententia servabitur? Resp. Ea, quæ circa eos, qui murmuraverunt in deserto. Dicit enim Apostolus [neq] murmuraveritis, scilicet quidam eos murmuraverunt, & perierunt ab exterminatore.]

a Una concordia fieri ex diversitate contextio.] orig. b aqua-
state. Bon. c. al. unus. d Burch. lib. 2. cap. 215. Ivo p. 6. c. 290.
e Burch. l. 4. c. 38. & 39. Ivo p. 2. c. 47. & 48. f. Infra, c. eorum.
g. Burch. l. 9. cap. 52. & 54. Ivo p. 13. cap. 31. & 33. Ex concilio Mo-
guntino. h. 2. Cet. 16.

Decreti Prima Pars.

2 ¶ **I**uxta.] Hec pars non habetur in eo Bafili hca. Apk. Burchardum vere & Iovensem (à quibus citatur ete consilio Magno) sic legitur, iuxta menturam, opusque peccati, quia in hoc sententia, &c.

C. V. q. Corripantur, qui rixas & contentio-

nes armant.

Item ex eodem.

Si quis monachus. t. b. contentiones, vel tixas am-
verit, vel manifestum convictione fratris intulerit, iux-
ta arbitrium rectoris, munitus, peccati, diuturna expi-
pœnitentia. Item c. ¶ Qui contentiosus, aut muni-
tus exiret, secundum arbitrium prioris tamdui: &
nitem, quamdiu culpe qualitas extat.

t. ¶ Si quis monachus.] Hanc priorem partem Burchardum,
& Ivo citant ex concilio Agathensis, in quo etiam habetur ex alia
librorum fixedim, lib. 6. cap. 22. abeit autem fere ubique, cum
multis Gratianis exemplaribus, vox monachus.

2 ¶ **T**amdui.] Apud Burchardum, & Iovensem (qui citat
hanc partem posteriorum ex Magno), habetur autem in libro fa-
tentiarum Patrono, c. 56. ex statu seniorum legitur, ita punc-
at, qualiter culpe qualitas extat.

C. VI. q. Diffidentes Episcopi ad concordiam rela-
re cogantur.

Item ex concilio Carthaginensi IV.

cap. 28.

Diffidentes d. Episcopos, si non timor Dei, sed
reconciliat.

C. VII. q. De eodem.

Item ex eodem, c. 26.

Studendum & eff Episcopos, ut diffidentes fratres, se
clericos, five laicos, ad pacem magis, quam ad judi-
cium coactant.

C. VIII. q. Non recipiantur dona eorum, qui
pauperes oppriment.

Item ex eodem, cap. 94.

Eorum, qui pauperes oppriment, dona à sacerdos-
tibus sunt refundata.

C. IX. q. A caru alienamento fiduciam, qui ad con-
diam redire contemnunt.

Item ex concilio Agathensi, cap. 51.

Placuit h. etiam, ut (sic plerisque; sic) quicunque illi
aut longinquia inter se fieri diffenserint, & ad pacem
revaroci diuturna & oblatione nequerint, à facie
tribus civitatis primus arguantur, qui se inimicitudine
ponere permisit intentione noluerint, qui se excommunicare
justissima excommunicatione pelantur.

C. X. q. Inediti macerentur accrimini, qui
fratri suo reconciliari insisterit.

Item Fabrianus Papa.

Si quis k. contritatus molevit reconciliari fratrem,
satisfaciente eum gratitativi, ac criminis mace-
tur ineditis, usque dum gratitativi animo satisfa-
cipiant.

C. XI. q. Episcopi ad pacem firmiter tenendam
vicinis fibi consilium & auxilium
present.

Item Innocentius secundus.

2 P racipimus, l. ut Episcopi ad solum Deum & de
ps. tem populi habentes relipectum, omni repul-
sione, ad pacem firmiter tenendam inutrum libi-
co.

a In regula Isidori, cap. 17. Burch. l. 10. c. 62. Ivo part. 10. cap.
abef. & multu exempl. c In libr. sententiarum Patrono
ex statu seniorum. Burch. l. 10. c. 13. Ivo p. 13. cap. 54. & Burch.
l. 1. c. 62. Ivo p. 5. cap. 172. e Burch. lib. 2. cap. 19. Ivo p. 3.
f. cohobentur.] vera testis. g Sup. ead. oblati. Burch.
c. 39. Ivo p. 2. cap. 43. h Burch. lib. 10. c. 61. Ivo p. 11. c. 6.
diuina intentione. k Burch. l. 10. c. 59. Ivo part. 13. c. 6. l. 6.
bian. l. In concil. Lateranen. c. 9. extra de tregu, & fuit
precipimus, ex Alex. q.